

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XII. De anima infantulae nomine E. de Orlamunde.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

« Missarum celebratio, eleemosynarum largitio, et pura oratio. » Et illa : « Quæ est pura oratio ? » Cui anima : « Munda, inquit, oratio est quæ de corde puro procedit, cum homo mundus est a peccato ; aut si alicujus delicti conscius est, proponit in corde suo illud confiteri, aut Deo illud in oratione confitetur. Hæc oratio quam tunc homo Deo offert, velut aqua purissima influit in Cor Dei, ibique magnam operatur virtutem. Oratio autem peccatoris velut aqua turbida ascendit. » Cui illa : « Et te quis ista docuit ? » Anima respondit : « Omnia quæ scire volumus, Deus nos docet. » Et illa : « Qui sunt isti juvenes ? » Respondit : « Unus est Angelus meus, cui a Deo in terris eram commissus ; alius est de choro illo in quem sum deferendus. »

Missæ,
eleemosynæ
et puræ
orationis
fructus.

CAPUT XII.

DE ANIMA INFANTULÆ NOMINE E. DE ORLAMUNDE.

MATRONA quædam filiam suam nondum natam Deo consecrare disposuerat, ita ut si puer, dum nasceretur, puella esset, ipsam Deo desponsaret. Sed infra secundum annum puella defuncta est. Cujus anima famulæ Dei in specie virginis pulcherrimæ apparuit, induta veste rosei coloris, et desuper aureo pallio niveis liliis mirifice adornato. Dixitque ad puerum : « Unde tibi hæc tanta gloria ? » Respondit : « Dominus in sua benignitate hæc mihi contulit. Hæc rubea vestis significat quod naturaliter eram amans ; aureum vero pallium Religionis designat habitum, quem mihi Dominus contulit, pro eo quod mater mea religiosam vitam me ducere delegavit. Et omnia quæ mihi Dominus erat daturus,

Puella a
matre Deo
oblata,
mercedem
Religionis
accipit.

si perfecte Religionis habitum duxissem, nunc mihi secundum liberalitatis suæ magnificentiam donavit. Insuper mihi speciale meritum est, quod in utero matris Christo fueram assignata. » Super quo dum illa valde miraretur, tale a Domino accepit responsum : « Quid miraris ? Nonne infantes baptizati aliena fide salvantur ? Nam sicut mater spiritualis votum christianismi pro puero spondens, si contigerit puerum decedere, per ipsum votum salvabitur ; sic ego integram matris voluntatem pro facto suscipiens, omnia bona quæ desiderando huic puero optavit, in ipso remuneravi. » Tunc illa Dominum requisivit dicens : « Et cur, amantissime, tam immature puerum assumpsisti ? » Qui respondit : « Tam amabilis puer erat, quod ei manere in terris non expediebat. Insuper ejus pater post mortem primogenitæ suæ votum matris irritasset, et eum in sæculo reservasset. »

CAPUT XIII.

DE ANIMA ALTERIUS HOMINIS.

Medulla
Cordis
divini.

ITEM cum pro anima cujusdam Dominum exorasset, taliter ipsam animam Deus est allocutus : « Bibe de medulla Cordis mei gaudium ex parte omnium pro te orantium. »